



Lucia Ana Tomić, izvršna direktorica za usklađenost i korporativno upravljanje u HPB-u

Ako se može, najbolje je za mentore imati i ženu i muškarca



Božena
Matijević

Nakon što je diplomirala na Pravnom i Ekonomskom fakultetu te stekla titulu MBA, radila je kao odvjetnica u području prava trgovinskih društava u različitim institucijama, a trenutačno je Lucia Ana Tomić izvršna direktorica Sektora za usklađenost i korporativno upravljanje u HPB-u. Kao osoba zadužena za usklađenost u banci, obavlja poslove nadzora, kontrola i edukacija po pitanju etičkog poslovanja, sukoba interesa, sprečavanja pranja novca i prijevara. Aktivno je uključena i u rad International chamber of commerce u HGK, putem Komisije za društveno odgovorno poslovanje i borbu protiv korupcije. A sad je i jedna od mentorica u projektu "Mentorstvo kao oblik networkinga među ženama" Večernjeg lista i časopisa Zaposlena.

– Promicanje korporativne kulture i etičkih vrijednosti u današnjem brzom i modernom svijetu veliki je izazov. U životu nisam radila ono o čemu sam maštala kao djevojčica, ali put me naveo točno na posao koji volim raditi – rekla nam je uvodno Lucia Ana Tomić.

Je li u današnje vrijeme mentorstvo jedan od najboljih i najmoćnijih alata koji je na raspolaganju mladim ljudima na početku njihovih karijera?

Nikad znanje nije bilo dostupnije, a na nama je kako ćemo ga iskoristiti. Na tom putu mentorstvo je zasigurno jedan od najboljih alata jer nam daje žive primjere iz prakse i mogućnost postavljanja pitanja. Postavljenjem pitanja podizamo razinu kritičkog promišljanja koje je neophodno za svaki rast.

Što sve podrazumijeva proces mentoriranja?

Kao prvo, to je dvostrani posao koji podrazumijeva mnogo toga. No izdvojila bih empatiju i organiziranost. Empatiju – za koju je nužno slušati i čuti kako bi se osobu usmjerilo na pravi put. Organiziranost – jer je današnji svijet iznimno brz, stresan i dani jure. Mnogi su upoznati s time što trebamo napraviti u teoriji, ali u praksi treba naći vrijeme i trud koji ćemo uložiti u drugu osobu, u njezin daljnji rast i napredak. Mentoriranje je proces koji se tre-

MARCO LUKUNČIĆ/PASELL



LUCIA ANA TOMIĆ smatra da uvijek treba naći vremena i volje da bi se uložilo i u napredak nekog drugog

ba provoditi svakodnevno. Kaže se da je najveći uspjeh svakog učitelja kad ga učenik preraste, a takav rast treba vremena i ne do gada se preko noći.

Koliku je ulogu u vašoj karijeri odigralo mentorstvo starijih i iskusnijih kolegica?

Kad sam počinjala raditi, to se nije službeno zvalo mentorstvo pa sam tek kasnije shvatila riječi i poruke na koje su me starije kolegice upozoravale. Sad mi je jedino žao što nisam više zapisivala.

Što ste od njih naučili za cijeli život?

Najvrednija je lekcija da treba učiti cijeli život i da stalno nešto ne znam. Iz mog iskustva, kad sam za nešto mislila da sam naučila, iza ugla me dočekala potpuno nova lekcija i shvaćanje da sam opet bila na nekom novom po-

četku učenja. Jedino takav pristup omogućit će nam stručnost u poslu. Bez znanja nema uspješne karijere, a ni uspješnog mentorstva.

Postoje li razlike, za što je bolje imati mentoricu, a za što mentora?

Ako možete, najbolje je imati i jedno i drugo. Tako učimo o različitostima i imamo bolji uvid iz oba kuta na istu situaciju. Imala sam sreće u životu jer sam imala oboje. Imala sam sreću da mi je mentorica bila moja mama koja je izgradila karijeru i obitelj. Od nje sam toliko toga naučila i preuzeila da se nekad prepadnem sama sebe, odnosno toga koliko nje vidim u svojim profesionalnim postupcima. Zato mi i jest želja biti mentorica drugima, da im mogu prenijeti ono što me ona naučila. Od mojih muških mentorica izdvojila bi svoja dva šefa s

početka karijere bez kojih sigurno ne bih bila tu gdje sam danas. Pružili su mi sreću, zadovoljstvo, ali i suze i znoj. Danas znam zašto. Od žene možemo naučiti razumijevanje, slušanje, balansiranje među zadacima (privatno i profesionalno), analitičnost. I puno ćete

češće čuti da vam žena govori o tome kako je i gdje pogriješila. Od muškaraca možemo naučiti strateško promišljanje, orijentiranost na cilj, upornost i stalnu želju za novim pobjedama. Puno više možemo naučiti iz neuspjeha nego iz uspjeha. Ako nas to ne zaustavi, to nam gradi karakter. Kaže se da je iskustvo kad ne dobijemo ono što smo htjeli. Prema toj definiciji, imam prilično veliko iskustvo i tek sad s odmakom mogu vam potvrditi da su greške koje sam napravila, i na njim učila, pripremile bolje na kasnije situacije s kojima sam se susrela. Uspješno se nositi

Ključ mentorstva je vjerovati u osobu koju mentorirate, čuti je i usmjeriti na njezin put. Ne put koji bi mentor izabrao, nego onaj najbolji za tu osobu

Mentorstvo je jedan od najboljih alata jer nam daje i žive primjere iz prakse i mogućnost postavljanja pitanja, čime podizemo razinu kritičkog promišljanja neophodnom za svaki rast

s neuspjehom ključ je rasta svake osobe, a na to nas ne pripreme u redovitom školovanju. Današnja okolina kontinuirano nas podsjeća da stalno moramo biti uspješni, zgodni, pametni, nepogrešivi, što nije stvarna slika. Zbog toga često "padamo" i tu nam je najpotrebnija uloga mentora. Nekoga tko nas može saslušati, utješiti, usmjeriti na naš put i poticati da idemo dalje. Reći nam da je sutra novi dan.

Da bi netko mogao biti mentor, koje ga to njegove osobine trebaju izdvajati od drugih?

Prihvatanje različitosti i razumijevanje. Ključ svakog dobrog mentorstva je vjerovati u osobu koju mentorirate, čuti je i usmjeriti na njezin put. Ne put koji bi mentor izabrao, nego put koji je najbolji za tu osobu. Jedna veličina ne pristaje svima i zato poticanje i razumijevanje različitosti čini naš svijet tako lijepim.

Sad ste i vi mentorica. Kakav je osjećaj imati tu privilegiju, ali i odgovornost?

Najiskrenije, malo me i strah. Što više učim o mentorstvu, to više uvidam što sve radim krivo. Iznimno se radujem ovom projektu. Osjećaj se vrte u krug, od euforije da što prije počnemo, do straha i odgovornosti da neću ispuniti očekivanja i biti dobra mentorica. Jedino što mogu obećati jest da će dati sve od sebe da ispunim očekivanja koja postavlja ova privilegija. Svako putovanje počinje prvim korakom.